

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/271/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814204082
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814204082.3

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci žalobkyne: Q. I., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom Č. XX, Z. G. E., Š. U. A., zast. JUDr. Jozefom Tomkom, advokátom AK, Floriánova 2, Prešov proti žalovaným: 1/ M. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, Z. G. E., Š. U. A. a 2/ M.. I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, Z. G. E., Š. U. A., obaja zast. JUDr. Igorom Lakatošom, advokátom AK M. R. Štefánika 873/204, Vranov nad Topľou, o zaplatenie trov, takto

rozhodol:

Žalobkyňa je p o v i n n ý nahradiť žalovaným v 1. a 2. rade trovy konania vo výške 100 % na účet právneho zástupcu žalovaných.

Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd rozhodne o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa pôvodne podanou žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil povinnosť žalovaným odstrániť oplotenie z parcely registra N. Č.. XXX/ X orná pôda o výmere XXXXX M. v katastrálnom území Č. zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX podľa vytyčovacieho náčrtu z 04.10.2011 č. XXXXXXXX-XX/XX a nahradiť trovy konania. Svoju žalobu odôvodnila tým, že je výlučnou vlastníčkou parcely registra N. Č.. XXX/X orná pôda o výmere XXXXX M. v katastrálnom území Č. zapísané na liste vlastníctva č. XXXX. Žalovaní sú vlastníckymi susediacej parcely registra R. Č.. XXXX/XX orná pôda o výmere XXX M. v katastrálnom území Č. zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX. V nezistenom čase žalovaní vybudovali na jej parcele svojvoľne bez jej súhlasu oplotenie a postavili záhradnú chatku, ktorá z časti zasahuje na jej parcelu. Na určenie priebehu hraníc ich pozemkov si dala vyhotoviť vytyčovací náčrt, ktorý predložila žalovaným. Žalovaných vyzvala, aby odstránili oplotenie a presunuli záhradnú chatku z jej pozemku, avšak bezvýsledne. K svojej žalobe priložila fotodokumentáciu, vytyčovací náčrt, protokol o vytyčení hranice pozemku.

Pred začatím pojednávania vo veci samej právny zástupca žalobkyne zobral žalobu späť v časti odstránenia plotu z cudzieho pozemku a navrhol konanie zastaviť. Pokiaľ ide o trovy konania zástupca žalobkyne si žiadal priznať trovy konania, preto že v čase podania žaloby predmetný plot bol postavený na pozemku žalobkyne. Právny zástupca žalovaných však uviedol, že oni si taktiež žiadajú priznať trovy konania z dôvodu, že podaný žalobný návrh nie je dôvodný. Žiadal, aby právny zástupca žalobkyne preukázal, že žalovaní boli vyzvaní na odstránenie sporného plotu.

Z dôvodu späťvzatia žaloby právnym zástupcom žalobkyne pred začatím pojednávania uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 05.03.2014 sp.zn.: 7C/37/2013 konanie o odstránenie plotu z cudzieho pozemku súd zastavil. Konanie o trovách konania vylúčil na samostatné konanie, ktoré je vedené pod spisovou značkou na tunajšom súde 7C/271/2014.

Na rozhodnutie o trovách konania súd nariadil pojednávanie, kde vykonal dokazovanie a to výsluchom právneho zástupcu žalobkyne, žalovaných v 1. a 2. rade, právnym zástupcom žalovaných, ako aj výsluchom svedkov a oboznámením sa s fotodokumentáciou a zistil tento skutkový stav:

Právny zástupca žalobkyne navrhol účastníkom, aby uzatvorili súdny zmier o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Keďže s tým žalovaní nesúhlasili, trval na náhrade trov konania z dôvodu, že v čase podania žaloby na predmetnom pozemku stáli stĺpy, ktoré však už po podaní žaloby žalovanými boli odstránené. Zároveň potvrdil, že predmetom konania nemalo byť odstránenie oplotenia z pozemku, ale stĺpov. Petit žaloby neupravili z dôvodu, že došlo k späťvzatiu žaloby. Potvrdil, že fotografie, ktoré boli doručené na súd, boli vyhotovené v roku podania žaloby t.j. v roku 2013, avšak presný čas vyhotovenia týchto fotografií uviesť nevedel.

Žalobkyňa sa pojednávania nedostavila, súhlasila, aby súd konal v jej neprítomnosti.

Právny zástupca žalovaných súdu uviedol, že listinné dôkazy predložené žalobkyňou nepreukazujú dôvodnosť žaloby tzn., že stĺpy stáli ešte pred podaním žaloby na pozemku žalobkyne.

Z výpovede žalovaného v 1.rade súd zistil, že v čase keď nadobudli svoj pozemok, susedmi nebola pani žalobkyňa a to I., ale pôvodný majiteľ. Vtedy si hranice medzi ich pozemkami označili iba kolíkmi s tým, že pôvodný sused, keď vykonával orbu na pozemku, kolíky zvalil a preto nevedeli presne, kde sú hranice pozemkov. S pôvodným susedom sa dohodli tak, že na označenie hraníc medzi pozemkami osadia betónové stĺpy bez presného zamerania. Bolo to asi 8 rokov dozadu. Potom ako susediaci pozemok zakúpila žalobkyňa, dala si zamerať hranice pozemku, kde geodet im oznámil, že osadené stĺpy sú na pozemku žalobkyne. To isté im oznámil aj manžel žalobkyne s tým, že sa s nim chceli dohodnúť na odkúpení parcely po osadení stĺpy. Keďže však im povedal, že za to bude žiadať vysokú cenu, rozhodli sa, že stĺpy odstránia. Bolo to niekedy v jari v roku 2013. V čase, keď dostal zo súdu žalobu spolu s predvolaním, pokúšal sa skontaktovať pani I., čo sa mu nepodarilo, avšak zohnal si číslo na manžela žalobkyne, s ktorým si dohodol stretnutie v jeho firme. Oznámil mu, že žiadne stĺpy na jeho pozemku nemá postavené a preto sa s nim chcel nejak dohodnúť, na čo mu manžel žalobkyne povedal, že s podanou žalobou mali nejaké náklady a preto sa s nim nijako nedohodne. Žalovaný uviedol, že taktiež aj on s podanou žalobou mal nejaké náklady, pretože po doručení žaloby zo strany súdu si zobral na zastupovanie právneho zástupcu. Ďalej potvrdil, že taktiež ani v súčasnosti nemajú vytyčené hranice presne. Riadia sa len osadenými stromčekmi. Predmetné stĺpy odstraňoval spolu so svojim svokrom.

Žalovaná v 2.rade stotožnila sa s výpoveďou žalovaného v 1.rade. Potvrdila, že v jari v roku 2013 odstránili predmetné stĺpy a to jej manžel spolu s jej otcom, pričom manžel žalobkyne sa s ňou o odstránení stĺpov rozprával už v lete 2012.

Svedok M. I., M. Ž. vo svojej výpovedi na pojednávaní súdu uviedol, že predmetný pozemok zakúpila jeho manželka za účelom, že v budúcnosti sa rozkúskuje na menšie parcely a bude takto odpredaný. Spolu so záujemcom a to pánom M. K. bol aj obhliadnuť pozemok, ktorý mal záujem časť, odkúpiť, avšak on mu povedal, že pozemok je možné odkúpiť až potom, čo sa odstránia stĺpy, ktoré stoja na predmetnom pozemku, ktoré tam nemajú byť. Vie presne určiť, že to bolo dňa 25.11.2013, nakoľko pán K. mu pri tejto obhliadke povedal, že sa ponáhľa domov z dôvodu, že jeho manželka má meniny a volá sa C.. Za účelom zistenia hraníc medzi pozemkom jeho manželky a ostatnými susedmi si dali vypracovať geodetom geometrický plán s tým, že žalovaní na pozemok jeho manželky zasahovali betónovými stĺpmi. So žalovanými viedol rokovania o odstránenie stĺpov v jari v roku 2013. Súdu však nevedel uviesť, kedy tieto stĺpy boli odstránené avšak myslí si, že, o odstránení stĺpov so žalovanými sa rozprával v jari 2013. Vzhľadom na dĺžku času nevedel svedok uviesť, či žalovaní ponúkli jeho manželke, že odkúpia časť ich pozemkov a či ho žalovaný v 1.rade navštívil vo firme, kde mu oznámil, že stĺpy na pozemku žalobkyne už nestoja.

Svedok M. K. vo svojej výpovedi súdu uviedol, že mal záujem o zakúpenie pozemku a keďže od pána I. sa dozvedel, že plánuje predat' pozemok, ktorý vlastní jeho manželka, avšak nebolo to celkom možné z dôvodu, že parcela nebola ešte rozkúskovaná a zároveň na pozemku žalobkyne sú postavené stĺpy, ktoré patria susedom. Predmetné pozemky si bol obhliadnuť v deň, keď mala meniny jeho manželka. Tohto času už nemá záujem o kúpu tohto pozemku, pretože pred mesiacom alebo dvoma už zakúpil iný pozemok. Pri obhliadke predmetnej nehnuteľnosti prešli celý pozemok pozdĺž domov až ku koncu, kde

si spomína, že stĺpy vyčnievali na druhom pozemku od hlavnej cesty a taktiež aj v polovici parcely. Na dotaz, aby opísal hranicu pozemku patriaceho žalobkyni uviedol, že s pozemkom žalobkyne susedí asi 8 domov, pričom si myslí, že pomaly všetky boli oplotené.

K výpovedi svedka žalovaná v 2.rade uviedla, že jej iný sused jej sám povedal, že navštívil pána I., či má záujem jeho manželka pozemok, prípadne niektoré parcely predať, na čo on mu povedal, že nie. Zároveň uviedla, že s pozemkom žalobkyni nesusedí 8 domov, ako to uvádza svedok.

Svedok B. A. vo svojej výpovedi súdu uviedol, že je U. žalovanej v 2.rade. V čase podania žaloby na súd stĺpy na pozemku žalobkyne nestáli. On tieto sám so svojim zaťom, teda žalovaným v 1.rade odstránili v máji v roku 2013, potom čo navštívil jeho dcéru pán I.. Jeho dcéra chcela odkúpiť časť pozemku na ktorom stáli jej stĺpy, avšak manžel žalobkyni jej povedal, že ona toľko peňazí ešte nevidela, koľko on bude od nej pýtať. Stĺpy odstraňovali presne 07.05.2013, lebo deň potom robili doma opekačku a oslavovali narodeniny jeho syna. Svedok potvrdil, že pozemok žalobkyne susedí s piatimi pozemkami a to pozemkami vo vlastníctve pána B., C., A., Š. a B.. V čase, keď predmetné stĺpy odstraňovali, boli oplotené tri záhrady a teraz sú už štyri.

Svedok B. Z. vo svojej výpovedi na pojednávaní súdu uviedol, že na parcele žalobkyne z titulu prenájmu parcely jeho synom, vykonával orbu ako aj sial. Takto to bolo aj v jeseni minulého roku. Ďalej uviedol, že pozemok žalobkyne susedí so susedmi B.U., C., C. a Š.. V jeseni minulého roku oplotené záhrady mal pán B. a pán Š.. Ostatné záhrady oplotené neboli a boli na pozemku aj nejaké ruly alebo stĺpy. Potvrdil, že žalovaní záhradu oplotenú nemali. Mali na záhrade osadené stĺpy. Naposledy bol orať na jeseň minulého roku po M.. Pamätá sa na to preto, lebo jeho brat sa volá M.. Taktiež aj dva dni pred výsluchom na pojednávaní sa stretol s pánom I. na predmetnom pozemku, ktorý mu ukázal, kde má orať na pozemku žalobkyne. Na otázku žalovanej v 2.rade, či predmetné stĺpy nestáli na pozemku žalobkyne dva roky dozadu, odpovedal, že neviem.

Právny zástupca žalobkyne v záverečnom návrhu uviedol, že žalovaný pred pojednávaním odstránili stĺpy z predmetného pozemku. Žalovaní tvrdili, že tieto stĺpy odstránili v máji 2013, teda pred podaním žaloby, čo nie je pravdivé pretože ak by tak to bolo žalobu by nepodávala. Pred pojednávaním žalovaným predložila návrh dohody s ktorou najprv súhlasili a potom ju odmietli podpísať. Jej manžel sa chcel so žalovanými dohodnúť pred podaním žaloby čo odmietli. Svedok K. ako aj Z. uviedli, že videli na jej pozemku predmetné stĺpy ešte v roku 2014. Poprala výpoveď svedka A., že by stĺpy boli odstránené 07.05.2013 nakoľko svedok si nepamätal na iné detaily. Svedok A. uviedol, že iné stĺpy ako stĺpy žalovaných sa nenachádzali ako hranica záhrad susediacich pozemkov s jej pozemkov. A. K. vo výpovedi uviedol, že na pozemku videl len sporné stĺpy, iné sa tam nenachádzali. Rovnako to popísal aj svedok Z. a I. a preto nie je dôvod na zámenu stĺpov. Aj dnes na jej pozemku ostali zvyšky betónu zo stĺpov, čo žalovaní priznali.

Právny zástupca žalovaných v záverečnom návrhu uviedol, že žalovaní už pri prvom úkone deklarovali neopodstatnenosť žaloby a preto žalobkyňa zobrala žalobu späť. Predložené listinné dôkazy k žalobe a to fotodokumentácia nie je z obdobia mesiace október a november 2013 t.j. pred podaním žaloby, nakoľko podľa informácii o počasí v tomto období snehová pokrývka nemohla byť na predmetnom pozemku. Musí ísť o obdobie zimné alebo jarné pred podaním žaloby. Tvrdenie svedka pána I. o rozkúskovaní, predaji časti pozemku a potiahnutie inžinierskych sietí dokázané nebolo. K výpovedi svedka K. uviedol, že vo výpovedi s mylil ohľadom oplotení všetkých pozemkov susedov žalobkyne alebo počtu domov. Mylné je aj jeho tvrdenie, že keď sa pozrel na vytýčenie hraníc na začiatku a konci pozemku kolíkmi, tak vyčnievali len predmetné stĺpy. Pri takomto výhľade mu muselo z cesty brániť oplotenie, stromy a kry v poradí druhého suseda a z konca pozemku plechová búda. Taktiež spochybnil výpoveď svedka Z., keď uviedol, že naposledy bol na pozemku žalobkyne v marci 2013 a neskôr potvrdil, že bol aj deň pred pojednávaním. Taktiež nevedel uviesť počet všetkých vlastníkov susediacich pozemkov.

Podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 146 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

- a) mohlo sa začať i bez návrhu
- b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;
- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 151 ods. 7 Občianskeho súdneho poriadku, súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

Všeobecne platí, že pri zastavení konania žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a to ak ide o konanie, ktoré mohlo sa začať i bez návrhu; skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné; bolo zastavené, alebo začalo na návrh prokurátora. Z tohto pravidla Občiansky súdny poriadok pozná výnimky. Prvou výnimkou je, že ak niektorý z účastníkov zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný nahradiť jeho trovy (§146 ods. 2 prvá veta). Zavinenie môže existovať na strane žalobcu aj na strane žalovaného. Na strane žalobcu existuje napr. vtedy, ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, alebo ak podal žalobcu, hoci existovala prekážka res iudicatae alebo prekážka litispendencie, alebo ak podal žalobu proti účastníkovi, ktorý nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, alebo ak bez dôvodu vzal žalobu späť, ale tiež aj vtedy, ako vzal žalobu späť z dôvodu, že žalovaný vzniesol oprávnenú námietku premlčania, a pod. Súdna prax vyslovila názor, že ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta, z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania.

Druhou výnimkou je, že ak sa pre správanie odporcu (žalovaného) vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca - žalovaný (§146 ods. 2 druhá veta). Tak je to napr. vtedy, keď žalovaný po podaní žaloby plnil žalobcovi, v dôsledku čoho žalobca vzal žalobu späť.

R 49/1993: Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípade podľa § 146 ods. 2 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku, z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania.

Z IV s. 736: Pri použití ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku treba otázku, či účastník konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, posudzovať podľa procesného výsledku. Ak došlo k zastaveniu konania (napr. podľa ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v prípade, keď navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), zásadne žiadny z účastníkov [§ 146 ods. 1 písm. c Občianskeho súdneho poriadku] nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne možno niektorému z účastníkov (§ 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) uložiť povinnosť uhradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne.

Na rozhodnutie vo veci o náhrade trov konaní súd nariadil pojednávanie a vykonal dôkazy za účelom rozhodnutia. Ako už súd vyššie uviedol všeobecne platí, že pre zastavenie konania žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a to ak ide o prípady ako sú uvedené v § 146 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže v danom prípade neišlo o tieto prípady prichádza do úvahy aplikácia § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku keďže obaja účastníci tvrdili, že ich tvrdenia sú pravdivé a žiadali si priznať trovy konania. Súd vykonal dokazovania výsluchom účastníkov konania, ich právnych zástupcov a výsluchom svedkov, z ktorého nemožno jednoznačne určiť, či žaloba bola alebo nebola podaná dôvodne. Svedkovia navrhovaní oboma sporovými stranami vypovedali v prospech strany, ktorá ich navrhla. Z výpovede svedkov nemohol súd vyvodiť záver, že tá ktorá strana predložila viacej dôkazov, aby súd sa mohol prikloniť na tú ktorú stranu. Súd doplnia, že nemohol brať jednoznačne za pravdivú výpoveď svedka K., pretože ten nevedel uviesť presný počet susediacich záhrad s pozemkom žalobkyne a taktiež uviedol, že stĺpy vyčnievali v poradi na druhom pozemku a v strede pozemku, pričom v záverečnom návrhu právny zástupca žalobkyne uvádza, že na ich pozemku boli len stĺpy žalovaných, čo

je podstatný rozpor v týchto tvrdeniach. Na odstránenie tohto rozporu by súd musel vykonať dokazovanie a to obhliadkou na mieste samom, čo by ešte neprimerané zvýšilo trovy konania.

Pokiaľ ide o návrh právneho zástupcu žalobkyne, aby vykonal dôkaz a to vyžiadanie správy z M. Z. G. E., či predmetná parcela žalobkyne je určená na výstavbu, súd tento dôkaz nevykonal nakoľko tento dôkaz by nezodpovedal základnú otázku, kedy boli predmetné stĺpy odstránené.

Keďže jednoznačne nebolo možné určiť kedy stĺpy boli odstránené, ani právny zástupca žalobkyne nevedel súdu uviesť obdobie kedy boli vyhotovené listinné dôkazy a to fotodokumentácia, ktorá zachytáva už odstránené stĺpy, súd pri rozhodnutí o náhrade trov konania rozhodoval v zmysle judikátu R 49/1993 a to, že ak nebolo preukázané, že pre správanie žalovaných sa vzal návrh späť z procesného hľadiska platí, že zaviniť zastavenie konania a je povinný nahradiť žalovaným trovy konania.

Vzhľadom na uvedené preto súd zaviazal žalobkyňu nahradiť žalovaným trovy konania na účet právneho zástupcu žalovaných a to v plnom rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a to aj z dôvodu, že súd vopred nevie určiť či na pojednávaní na ktorom súd vyhlásil rozhodnutie o trovách konania, sa zúčastnia aj účastníci konania a to aj úspešná strana za čo jej patrí náhrada trov ak si ju bude žiadať.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.